Fube

GUIA

Com crear un client a Fube

fube.es

Actualitzat · 21 de novembre del 2026

> Un client ben donat d'alta és mitja factura feta. Les seves dades —l'identificador fiscal, el nom, l'adreça— són les que s'imprimiran a **cada factura** que li emetis, així que el que emplenis una vegada aquí, Fube ho reaprofita sempre que li facturis.

I hi ha una decisió que es pren al primer camp i que condiciona tota la resta: **el tipus d'entitat**. D'aquesta decisió depèn que Fube et deixi desar amb dues dades o t'exigeixi la fitxa fiscal completa. Aquesta guia va per aquí, i de passada t'estalvia teclejar mitja fitxa si el teu client té CIF.

On es creen els clients

Entra a **Vendes › Clients** i prem **Crea un client** —o la tecla `N`, que fa el mateix—. S'obre un formulari amb les dades agrupades en blocs.

També el pots crear **sense sortir d'una factura**: al camp Client, escriu el nom; si no existeix, Fube t'ofereix crear-lo allà mateix, porta el nom que has escrit al formulari i, en desar, **el deixa seleccionat a la factura**. És el camí natural quan el client nou apareix amb la factura ja començada. La gestió completa de la cartera la tens a la secció de clients.

Pas 1 — El tipus d'entitat, que decideix què et demanaran

És el primer camp i hi ha tres opcions:

Tipus	Què és	Què t'exigeix Fube
Persona física	Un particular, algú que no factura per una activitat econòmica	Només el nom de facturació
Autònom	Algú que treballa per compte propi: professionals, freelancers	Fitxa fiscal completa
Empresa	Una entitat amb personalitat jurídica: S.L., S.A., cooperativa…	Fitxa fiscal completa

«Fitxa fiscal completa» és literal, i convé saber-ho abans de començar a teclejar. Si tries Empresa o Autònom, Fube **no et deixa desar** sense el tipus d'identificador fiscal, l'identificador i l'adreça sencera: carrer, número, codi postal, ciutat, província i país. No és un avís amable que puguis ajornar: el formulari s'encalla.

Amb **Persona física** passa el contrari: tot això passa a ser opcional i pots desar la fitxa amb el nom i poca cosa més, i completar-la quan tinguis les seves dades.

I si factures a un organisme públic? No hi ha cap tipus «Administració pública». Es tria **Empresa**, i llavors apareix un bloc per als **centres administratius** —els codis DIR3 d'oficina comptable, òrgan gestor i unitat tramitadora— que l'organisme t'hagi facilitat, i sense els quals la factura electrònica no arriba a qui l'ha de pagar. Aquest camí l'explica sencer la guia de **factura electrònica B2B**.

Pas 2 — L'identificador fiscal són dos camps, no un

Aquí s'encalla molta gent, perquè sembla que cal triar «CIF» o «NIE» en un desplegable i no és així.

- **Tipus d’identificador fiscal** — és el desplegable, i conté **NIF-IVA**, **Passaport**, **Document oficial**, **Certificat de residència** i **Altre**. Per a la immensa majoria de clients espanyols i europeus, la resposta és **NIF-IVA**. Les altres opcions són per a clients estrangers sense NIF-IVA, que s’identifiquen amb allò que tinguin.

- **Identificador fiscal** — és el camp de text on escrius **el número**: el NIF, el CIF, el NIE o el VAT que sigui. Amb el tipus **NIF-IVA**, Fube **comprova el dígit de control**: si et menges una xifra d'un CIF espanyol, t'avisa abans de desar amb un «El NIF/CIF/NIE/DNI/VAT no és vàlid». Amb els altres tipus no hi ha res a comprovar, així que aquí la responsabilitat que la dada sigui correcta és teva.

Si el client és d'un altre país de la Unió Europea i opera com a empresa, activa a més **«Està donat d'alta al ROI?»** i escriu el seu **NIF-IVA**. Amb això, l'operació intracomunitària entre empreses amb VAT vàlid va normalment **sense IVA espanyol**, per inversió del subjecte passiu. Un cop desat el client, pots **validar aquest VAT al cens europeu** des de la seva pròpia fitxa, sense sortir de Fube — i convé fer-ho abans de la primera factura, no quan preparis el model 349.

Pas 3 — Si té CIF, deixa que Fube empleni la fitxa

Aquest pas estalvia la meitat del formulari i gairebé ningú no el coneix.

Escriu el **CIF** de l'empresa a **Identificador fiscal**. Mig segon després de deixar de teclejar, apareix a sota un plafó amb el que Fube ha trobat al cens: nom, adreça, ciutat, codi postal, província i país. Revisa que sigui l'empresa correcta i prem **Utilitza aquestes dades**.

S'emplenen set camps de cop: **nom de facturació**, **carrer**, **número**, **codi postal**, **ciutat**, **província** i **país**. La resta —tipus d'entitat, correu, telèfon, ROI, recordatoris— els continues posant tu.

Tres coses que convé saber:

- **No s'escriu res fins que prems el botó.** Si les dades no quadren, tanques el plafó i continues a mà.
- **Només s'activa amb un CIF** (el que comença per lletra, tipus B12345678). Amb un DNI, un NIE o un VAT d'un altre país no apareix el plafó: això s'escriu a mà.
- **Pot sortir «No s'han trobat dades per a aquest CIF»**, o sortir amb nom però sense adreça. El nom ve del cens de l'Agència Tributària i l'adreça d'una font complementària que no cobreix totes les empreses. No és un error: emplena el que falti i desa.

Revisa sempre el nom abans de desar. El cens retorna la **raó social** completa (`ACME SOCIEDAD LIMITADA`), que poques vegades és el nom comercial amb què coneixes el client. A la factura hi ha d'anar la raó social.

Funciona igual en crear i en editar un client.

Pas 4 — L'adreça: obligatòria, però no pel que et penses

Per a empreses i autònoms, l'adreça de facturació és obligatòria perquè **és el que s'imprimeix a la factura** i el que exigeix el reglament de facturació per identificar el destinatari. Aquest n'és el motiu, i és suficient.

El que l'adreça NO fa és triar l'impost. És una confusió estesa i val la pena desmuntar-la: en emetre, Fube **copia** l'adreça del client al document tal qual, però no la llegeix per decidir si aplica IVA, IGIC o IPSI. Posar una adreça de Las Palmas no converteix la teva factura en IGIC. Això es decideix a la factura, línia a línia, i ho explica la guia d' **impostos a les teves factures**.

Si el client es trasllada, edita l'adreça aquí: les factures ja emeses conserven les dades que tenien —no es reescriuen mai— i les noves sortiran amb l'adreça nova.

Pas 5 — El perfil d'impostos, que tampoc no és el percentatge

El bloc **Impostos** té un sol camp que importi: **Perfils d'impostos assignats**. I no tria el tipus que s'aplica, tria **com es qualifica fiscalment** cada línia de la factura: el règim, la clau d'operació i, si escau, la causa d'exempció. Això és exactament el que viatja a l'Agència Tributària amb Verifactu i el que va a l'XML de Facturae.

Fube busca un perfil que admeti l'impost de cada línia i ho fa **en aquest ordre**: primer el del **producte**, després el del **client** i, si cap no encaixa, el de **la teva empresa**. Per això el perfil del client només cal quan aquest client és l'excepció: algú a qui factures amb IGIC, amb recàrrec d'equivalència, en criteri de caixa o amb una exempció concreta. Per al client espanyol corrent, amb el perfil general de la teva empresa n'hi ha prou i aquest camp pot quedar buit.

Les dades opcionals que estalvien feina després

- **Correu electrònic** — l'adreça a la qual Fube envia les factures i els recordatoris de pagament. Que sigui el d'administració, no el del teu interlocutor.
- **Telèfon de facturació**, i al mateix bloc **Contacte**, fax i pàgina web.
- **Idioma dels documents** — també a **Contacte**: l'idioma en què li arriben les seves factures, pressupostos i albarans, els correus que els porten, els recordatoris i el seu portal. Castellà per defecte, i n'hi ha set per triar. Què es tradueix i què no ho explica la guia per **enviar les teves factures en l'idioma de cada client**.
- **Recordatoris** — activa els recordatoris de pagament automàtics d'aquest client, amb els seus dies de gràcia i, si vols, un correu alternatiu per als avisos. Com es reclama i es cobra ho cobreix la **gestió de cobraments**.
- **Estat del client** — Actiu, Inactiu, Potencial o Revisar. És una **etiqueta teva**, per organitzar-te: marcar algú com a Inactiu **no l'amaga** del selector en facturar ni li impedeix rebre documents. Si el que vols és deixar de veure'l, filtra per estat al llistat.
- **Àlies, color i logotip** — per identificar-lo d'un cop d'ull als llistats.
- **Compte comptable** — a l'apartat **Ús intern**: el subcompte d'aquest client a la comptabilitat de la teva gestoria, de 6 a 12 dígits. Si el deixes buit, Fube li posa el següent lliure (430…) la primera vegada que el client surt en una exportació a A3 o a Sage 50; si la teva gestoria ja el té al seu pla amb un altre, escriu-lo aquí perquè quadrin. Ho explica la guia per **exportar a A3 i Sage 50 per a la teva gestoria**.
- **Dades comercials (CRM)** — sector, mida d'empresa, origen del client i facturació anual, si portes seguiment comercial.

Després de desar: contactes, comptes bancaris i seguiment

Hi ha tres coses que **no són al formulari** —ni en crear el client ni en editar-lo— i que es porten des de **la seva fitxa**, la pantalla que s'obre en prémer el client al llistat. Les persones de contacte i els comptes bancaris són al lateral, cada apartat amb el seu **+** per afegir-ne, i el seguiment a la **Cronologia**. Són de les coses més útils de la fitxa:

Persones de contacte. Una empresa poques vegades té un sol interlocutor. Aquí registres totes les persones amb qui tractes, cadascuna amb el seu **rol**: **Principal**, **Facturació**, **Tècnic**, **Comercial** o **Altre**. Només el nom i el rol són obligatoris; cognoms, correu, telèfon i càrrec, opcionals. El truc que estalvia correus perduts: marca algú com a **Principal** i registra a part el de **Facturació**, per enviar cada cosa a qui correspon. Esborrar un contacte no toca les factures del client: només el treu de la llibreta.

Comptes bancaris. Aquí van l'**IBAN** i el **BIC** del client, amb un nom per distingir-los si en té diversos. És el que necessites per cobrar-li per domiciliació; el funcionament és a **crear un mandat SEPA**. Si véns d'una versió antiga d'aquesta guia: **l'IBAN ja no es desa al formulari del client**, sinó en aquest apartat de la seva fitxa.

Seguiment. Les notes s'escriuen a dalt de la **Cronologia** —la història del client, amb el que li has emès i el que t'ha pagat—, on diu «Escriu una nota de seguiment…», i es desen amb **Desa la nota**. És l'historial intern: converses, trucades i acords, cada entrada amb la seva data i el seu autor, i **sense sobreescriure's**. Pots **fixar** una nota perquè quedi a dalt de tot —«només accepta factura en PDF signat», «paga a 60 dies»—, que és justament el que evita que un company fiqui la pota. El client no veu res d'això, ni tan sols des del Portal del Client.

Per al que té data —una trucada que cal fer dimarts— no facis servir el seguiment: fes servir una **activitat de seguiment**, que porta responsable i avís.

Casos límit i errors comuns

- **«El NIF/CIF/NIE/DNI/VAT no és vàlid».** No compleix el dígit de control. Revisa'l xifra a xifra; és un error de tecleig el 99 % de les vegades. Si l'identificador té menys de nou caràcters, l'avís és un altre i t'ho diu.
- **No em deixa desar i no veig què hi falta.** Gairebé sempre és una empresa o un autònom amb l'adreça a mitges. Repassa carrer, número, codi postal, ciutat, província i país.
- **«Ja existeix un client amb aquest nom a l'empresa».** El nom de facturació és únic al teu compte. Si de debò són dos clients diferents amb la mateixa raó social, distingeix-los en el nom; si és un duplicat, queda't amb el bo.
- **Un particular sense NIF per un import petit.** Crea'l com a persona física, i per a la venda et pot anar bé una **factura simplificada**, que no exigeix les dades fiscals completes del client: **factura simplificada**.

- **El client canvia de NIF.** Crea una fitxa nova. No editis el NIF d'un client amb factures emeses: afectaria els teus llibres.
- **Vull esborrar un client i no em deixa.** Només s'eliminen els que no tenen factures ni pressuposts. Si té historial, la via és posar-lo **Inactiu**.
- **He arribat al límit de clients del meu pla.** El nombre de clients està limitat per pla. Pots veure els límits a **preus**; si et quedes curt, la via és passar a un pla superior.

Preguntes freqüents

He d'emplenar tots els camps per desar un client?

Depèn del tipus. Un **particular** es desa gairebé només amb el nom. Una **empresa** o un **autònom** necessiten l'identificador fiscal i l'adreça completa des del primer moment: el formulari no et deixa desar sense aquestes dades.

L'adreça del client canvia l'IVA de les meves factures?

No. Es copia a la factura, però no decideix l'impost. El tipus es tria a la factura, línia a línia.

Puc crear el client mentre faig la factura?

Sí. Escriu-ne el nom al camp Client i crea'l des d'allà: en desar queda seleccionat a la factura que estaves fent. Ho veuràs a **crear la teva primera factura**.

On deso l'IBAN per domiciliar-ne els rebuts?

A l'apartat **Comptes bancaris** de la seva fitxa, al lateral. No és al formulari, ni en crear el client ni en editar-lo.

Per què no s'emplenen automàticament les dades d'aquest client?

L'emplenament automàtic només s'activa amb un **CIF d'empresa**. Amb un DNI, un NIE o un VAT d'un altre país no apareix el panell. I fins i tot amb un CIF correcte pot ser que no hi hagi dades: s'emplenen a mà i el client es desa igualment.

Quantes persones de contacte puc tenir per client?

Les que necessitis, cadascuna amb el seu rol.

Dona d'alta el teu primer client

Tria el tipus d'entitat, escriu l'identificador —i si és un CIF, deixa que Fube empleni la resta —, completa l'adreça si és empresa o autònom, i desa. Els contactes, l'IBAN i el seguiment els afegeixes després, quan calguin. **Crea el teu compte gratis** i deixa a punt la teva cartera, o mira tot el que pots fer amb ella a **gestió de clients**.

Fube

COMENÇA AVUI

Posa això en pràctica amb Fube

Crea el teu compte gratis i emet la primera factura conforme a Verifactu en qüestió de minuts. Sense targeta, sense instal·lar res.

fube.es

Facturació i gestió per a autònoms i pimes a Espanya